

Den højtærede Minister mente, at jeg havde ført denne Sag frem med Vælde. Det glæder mig overordentligt, at Ministeren har faaet det Indtryk, for naar det drejer sig om at værne det kommunale Selvstyre — den Smule, der er, for det er saamænd kun svagt, det, der er tilbage — og ikke mindst i Skolesager, saa indrømmer jeg, at saa er jeg paa Vagt; jeg anser det for min Pligt at staa paa Vagt og at gaa mod den, der vil gribe ind paa dette Omraade, og saa meget mere, naar det sker paa en Maade, som jeg ikke mener har Lovhjemmel. Ministeren har altsaa en anden Opfattelse af dette Spørgsmaal, en Opfattelse, som han har gjort gældende her, men naar der maaske var en lidt bestemt **Betoning** i mine Udtalelser, da jeg vendte mig mod den højtærede Minister, saa kan det ogsaa være, at det er, fordi jeg er blevet skuffet af ham. Jeg har tidligere anført, hvad Ministeren har foretaget sig i lignende Tilfælde, og jeg synes, at hans Afgørelser da har været ganske anderledes end den, han her har truffet. Det er ikke længere siden end sidste Sommer ved Lærernes Sendemandsmøde, eller hvad man nu kalder det, som afholdtes i Tivoli; dertalte den højtærede Minister og holdt en efter min Mening ganske god Tale, netop angaaende dette Spørgsmaal, en Tale, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse nogle faa Linier af. Jeg paahørte ikke selv Ministerens Foredrag, men det Referat, som jeg benytter, er hentet fra „Berlingske Tidende“, hvis Referater jeg i al Almindelighed finder ret gode; jeg tror i hvert Fald ikke, at man kan beskyldte dette Blad for at have vendt Referatet imod Ministeren. Ifølge dette Referat siger Ministeren netop om dette Spørgsmaal, som vi her behandler: „Med Hensyn til Religionsundervisningen maa Ansvaret overlades til den lokale Ledelse. Det vilde være en Ulykke, om der i denne Sag skulde træffes Bestemmelser ovenfra. Egentlig kunde de lokale Skolekommissioner, som vi har nu, være brugt langt stærkere fra Lægfolks Side, end Tilfældet har været“. Det forekommer mig, at Ministeren i sin Tale ved Lærermødet netop har været inde paa den Tankegang, som jeg har gjort mig til Talsmand for her i Dag, at det i videst mulig Udstrækning bør overlades til de lokale Skolemyndigheder at træffe Bestemmelse om Anliggender af den Beskaffenhed, som der her er Tale om, og at de kommunale Skolemyndigheder med Rette føler sig tilsidesat og irriteret over, at man fra Ministeriets Side vil gribe ind paa et Omraade her, som man mener rettelig burde overlades til de kommunale Skolemyndig-

heder. Derfor kan det godt være, at der er lidt mere Bestemthed i Udtalelsen, end der maaske ellers vilde have været, for jeg synes, at der var en noget mærkelig Uoverensstemmelse mellem Ministerens Udtalelse her i Dag dette Spørgsmaal vedrørende og de Udtalelser, som Ministeren fremsatte paa dette Møde. Jeg henstiller derfor til den højtærede Undervisningsminister, om han ikke finder Anledning til at lade den Sag falde og lade det bero ved den Afgørelse, der er truffet af Silkeborg Kommunalbestyrelse, støttet af Skoledirektionen, hvor Gejstligheden jo i hvert Fald er rigeligt repræsenteret. Jeg synes, at det vilde være den bedste Udgang af Sagen, og jeg tror ikke — jeg kan naturligvis ikke vide, hvad Silkeborg Byraad vil gøre i sidste Instans —, men jeg tror ikke, der er megen Sandsynlighed for, at Silkeborg Byraad giver sig, før Ministeren har bragt de kraftige Midler i Anvendelse, der i givet Tilfælde skulde bringes til Anvendelse, og om hvis nærmere Natur vi desværre ikke har hørt noget. Jeg tror ikke, at Silkeborg Byraad giver sig, før de kraftige Midler er bragt til Anvendelse, og saa faar vi se, om de kraftige Midler kan staa for en Prøvelse ved Domstolene.

Sundbo: Jeg ønsker blot at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den højtærede Ministers Omtale af Religionsundervisningen og Cirkulæret af 1900. Det forbyr mig, at den højtærede Minister vil staa paa det Cirkulære endnu. Siden det blev udsendt, er der sket Systemskifte her i Landet nogle Gange, og den højtærede Minister repræsenterer selv Systemskifte paa to Maader, kan jeg gerne sige, baade politisk og kirkeligt. I begge Henseender har man altid antaget den højtærede Minister for at være adskilligt mere frisindet end Biskop Sthyr, som udstedte det paa-gældende Cirkulære. Det forbyr mig derfor i høj Grad, at den højtærede Minister nu kommer og bliver staaende paa afdøde Biskop Sthyr's Standpunkt. Det er saa meget mærkeligere, som baade denne Minister og alle de Undervisningsministre, der har været siden Biskop Sthyr's Tid, udmærket har kunnet finde sig til Rette med 2 Timers Undervisning i Religion. Saaledes har vi haft det i de sidste 20 Aar, kan jeg gerne sige, i de allerfleste Købstadskoler og har befundet os vel derved. Hvorfor skal Skolerne nu bebyrdes med 3 Timers Religionsundervisning? Det forekommer mig ganske besynderligt, at Ministeren vil vende tilbage til Biskop Sthyr's Standpunkt. Jeg kan sige, at det bliver ikke blot fra